

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проєкту Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за публічне заперечення Голодомору 1932-1933 років в Україні та наругу над пам'яттю мільйонів жертв Голодомору»

Чинна редакція Закону	Редакція з урахуванням запропонованих змін
Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 25-26, ст. 131)	
<p>Стаття 8. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо кримінальних правопорушень, вчинених іноземцями або особами без громадянства за межами України</p> <p>1. Іноземці або особи без громадянства, що не проживають постійно в Україні, які вчинили кримінальні правопорушення за її межами, підлягають в Україні відповідальності за цим Кодексом у випадках, передбачених міжнародними договорами або якщо вони вчинили передбачені цим Кодексом тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України.</p> <p>2. Іноземці або особи без громадянства, що не проживають постійно в Україні, які за межами України вчинили будь-який із злочинів, передбачених статтями 437-439, 442, 442-1 цього Кодексу, підлягають в Україні відповідальності</p>	<p>Стаття 8. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо кримінальних правопорушень, вчинених іноземцями або особами без громадянства за межами України</p> <p>1. Іноземці або особи без громадянства, що не проживають постійно в Україні, які вчинили кримінальні правопорушення за її межами, підлягають в Україні відповідальності за цим Кодексом у випадках, передбачених міжнародними договорами або якщо вони вчинили передбачені цим Кодексом тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України.</p> <p>2. Іноземці або особи без громадянства, що не проживають постійно в Україні, які за межами України вчинили будь-який із злочинів, передбачених статтями 437-439, 442, 442-1 , 442-2 цього Кодексу, підлягають в Україні</p>

згідно з цим Кодексом незалежно від випадків (умов), передбачених [частиною першою](#) цієї статті, якщо такі особи перебувають на території України і не можуть бути видані (передані) іноземній державі чи міжнародній судовій установі для притягнення до кримінальної відповідальності або якщо в їх видачі (передачі) відмовлено.

відповідальності згідно з цим Кодексом незалежно від випадків (умов), передбачених [частиною першою](#) цієї статті, якщо такі особи перебувають на території України і не можуть бути видані (передані) іноземній державі чи міжнародній судовій установі для притягнення до кримінальної відповідальності або якщо в їх видачі (передачі) відмовлено.

Стаття 49. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності

Стаття 49. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності

5. Давність не застосовується у разі вчинення кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки України, передбачених [статтями 109-114⁻²](#), катування, передбаченого [частиною третьою](#) статті 127, кримінальних правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, передбачених [статтями 437-439, 442, 442⁻¹](#) цього Кодексу.

5. Давність не застосовується у разі вчинення кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки України, передбачених [статтями 109-114⁻²](#), катування, передбаченого [частиною третьою](#) статті 127, кримінальних правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, передбачених [статтями 437-439, 442, 442⁻¹, 442⁻²](#) цього Кодексу.

Стаття 96⁻³. Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру

Стаття 96⁻³. Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру

1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є:

1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є:

1) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із кримінальних правопорушень, передбачених у статтях 209 і 306, частинах

1) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із кримінальних правопорушень, передбачених у статтях 209 і 306, частинах

першій і другій статті 368³, частинах першій і другій статті 368⁴, статтях 369 і ~~369~~² цього Кодексу;

Примітка 1. Під уповноваженими особами юридичної особи слід розуміти будь-яких фізичних осіб, які відповідно до закону, установчих документів юридичної особи, договору, інструкцій або інших усних чи письмових дозволів мають право діяти від імені юридичної особи або представляти її інтереси.

2. Кримінальні правопорушення, передбачені [статтями 109, 110, 113, 114⁻², 146, 147, 152-156⁻¹](#), частинами другою - четвертою статті [159⁻¹](#), статтями [160, 209, 255, 260, 262, 301⁻¹-303, 306, 343, 345, 347, 348, 349](#), частинами [першою і другою статті 368⁻³, частинами першою і другою статті 368⁻⁴, статтями 369, 369⁻², 376-379, 386, 436, 437-439, 442, 442⁻¹, 444, 447](#) цього Кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності, або якщо неправомірна вигода була запропонована, обіцяна чи надана за вчинення чи невчинення будь-якої дії або за бездіяльність чи вплив на прийняття рішення в інтересах юридичної особи.

першій і другій статті 368³, частинах першій і другій статті 368⁴, статтях 369, **369²** та **442⁻²** цього Кодексу;

Примітка 1. Під уповноваженими особами юридичної особи слід розуміти будь-яких фізичних осіб, які відповідно до закону, установчих документів юридичної особи, договору, інструкцій або інших усних чи письмових дозволів мають право діяти від імені юридичної особи або представляти її інтереси.

2. Кримінальні правопорушення, передбачені [статтями 109, 110, 113, 114⁻², 146, 147, 152-156⁻¹](#), частинами другою - четвертою статті [159⁻¹](#), статтями [160, 209, 255, 260, 262, 301⁻¹-303, 306, 343, 345, 347, 348, 349](#), частинами [першою і другою статті 368⁻³, частинами першою і другою статті 368⁻⁴, статтями 369, 369⁻², 376-379, 386, 436, 437-439, 442, 442⁻¹, **442⁻², 444, 447**](#) цього Кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності, або якщо неправомірна вигода була запропонована, обіцяна чи надана за вчинення чи невчинення будь-якої дії або за бездіяльність чи вплив на прийняття рішення в інтересах юридичної особи.

Стаття 442. Геноцид

1. Геноцид, тобто діяння, умисно вчинене з метою повного або часткового знищення національної, етнічної, расової чи релігійної групи як такої шляхом:

- 1) позбавлення життя членів цієї групи;
- 2) заподіяння членам групи серйозної шкоди;
- 3) створення для групи життєвих умов, спрямованих на повне чи часткове її фізичне знищення;
- 4) впровадження заходів, спрямованих на запобігання дітонародженню в такій групі;
- 5) насильницької передачі дітей з однієї групи в іншу, - карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі.

2. Прямі та публічні заклики до вчинення діянь, передбачених [частиною першою](#) цієї статті, проголошені з метою повного або часткового знищення національної, етнічної, расової чи релігійної групи як такої, а також виготовлення матеріалів із закликами до вчинення таких діянь з метою їх розповсюдження або розповсюдження таких матеріалів - караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

Відсутня!

Стаття 442. Геноцид

1. Геноцид, тобто діяння, умисно вчинене з метою повного або часткового знищення національної, етнічної, расової чи релігійної групи як такої шляхом:

- 1) позбавлення життя членів цієї групи;
- 2) заподіяння членам групи серйозної шкоди;
- 3) створення для групи життєвих умов, спрямованих на повне чи часткове її фізичне знищення;
- 4) впровадження заходів, спрямованих на запобігання дітонародженню в такій групі;
- 5) насильницької передачі дітей з однієї групи в іншу, - карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі.

2. Прямі та публічні заклики до вчинення діянь, передбачених [частиною першою](#) цієї статті, проголошені з метою повного або часткового знищення національної, етнічної, расової чи релігійної групи як такої, а також виготовлення матеріалів із закликами до вчинення таких діянь з метою їх розповсюдження або розповсюдження таких матеріалів - караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

3. Виправдовування, публічне заперечення геноциду, а так само виготовлення, поширення, розповсюдження матеріалів, у яких міститься виправдовування, заперечення геноциду, незалежно від мети такого виготовлення, поширення, розповсюдження, -

Примітка. Для цілей цієї статті під серйозною шкодою слід розуміти заподіяння тяжких тілесних ушкоджень або тілесних ушкоджень середньої тяжкості, вчинення зґвалтування або інших форм сексуального насильства, заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання.

Відсутня!

караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

Примітка. Для цілей цієї статті під серйозною шкодою слід розуміти заподіяння тяжких тілесних ушкоджень або тілесних ушкоджень середньої тяжкості, вчинення зґвалтування або інших форм сексуального насильства, заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання.

Стаття 442⁻². Публічне заперечення Голодомору 1932-1933 років в Україні та наруга над пам'яттю мільйонів жертв Голодомору

1. Публічне заперечення Голодомору 1932-1933 років в Україні як геноциду Українського народу, наруга над пам'яттю мільйонів жертв Голодомору, а так само виправдовування його вчинення або применшення тяжкості злочинних дій тоталітарного режиму СРСР, спрямованих на організацію Голодомору, - караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

2. Виготовлення, поширення, розповсюдження матеріалів, у яких міститься виправдовування, заперечення Голодомору 1932-1933 років в Україні, -

караються обмеженням волі на строк від трьох до семи років або позбавленням волі на той самий строк, з конфіскацією майна або без такої.

3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, вчинені службовою особою, або вчинені повторно, або організованою групою, або з використанням медіа, - караються позбавленням волі на строк від п'яти до семи років.

Народні депутати України

**М. КНЯЖИЦЬКИЙ та інші
(посв. № 317)**

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Княжицький Микола Леонідович

Сертифікат: 3FAA9288358EC00304000000BVB22900360BDE00

Дійсний до: 12.01.2027 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
317д9/1-2026/90560 від 23.04.2026

2210422